

her nævnte Tilfælde, mindst 3 Dage forud, give sine nærmeste Naboer og Brandfogden Underretning om den paatænkte Afbrænding, ligesom han tillige er pligtig til uvægerlig at efterkomme de hyerligere Forholdsregler, som Brandfogden maatte finde Anledning til at foreskrive ham, dette Sidste naturligviis under Afgang for ham til, ved Henvendelse til Politimesteren, at søge Brandfogdens Paalæg forandrede. Naar Brandfogden enten i Besskaffenheden og Beliggenheden af den Plads, hvorpaa Afbrændingen skal foregaae, eller i personlige Forhold dertil finder Anledning, bør han ikke undlade, forinden Ilden antændes, ved personligt Eftersyn at overbevise sig om Afsondringens Tilstrækkelighed og at føre Tilsyn med, at der under Afbrændingen vises forsvaerlig Omgang.

Enhver — det være sig Afbrænderen, Brandfogden eller Andre — som i fornævnte Henseender gjør sig skyldig i uforsvaerlig Omgang eller Forsømmelse, ansees med Bøder fra $\frac{1}{2}$ til 100 Rd.

§ 26.

Opstaaer der Hebe-, Mose- eller Skovbrand, skal derom ligesom ved anden Ildløs strax gjøres Ansøgning. Brandfogden, som ligeledes bliver at underrette om Branden, har uopholdelig at indfinde sig paa Stedet, ophjæde, hvad Mandskab der kan staaes tilstede, og lede de til Ildens Standsning nødvendige Foretagender.

Ligesom i saa Fald den i § 33 omhandlede almindelige Pligt til i Ildbrandstilfælde at yde Hjælp indtræder, saaledes skulle Straffebestemmelserne i § 43 komme til Anvendelse paa enhver derved uviligt Forsømmelse eller Ulydighed.

§ 27.

Med Hensyn til Forbrænding paa Marken af Napsæds- eller anden Halv, Foder og deslige, forbliver det ved Bestemmelserne i Plakaterne af 10de Mai 1822 og 16de August 1828, hvorefter Forbrændingen under en Mulkt af 16 Rd. ikke maa paabegyndes til anden Tid paa Dagen, end fra Kl. 8 til Kl. 10 Formiddag, dog at der for Fremtiden tillige forud skal gives Brandfogden og nærmeste Naboer Underretning om saadanne Forbrændinger.

Cap. 3.

Om Sprøiter og andre Brandredskaber, deres Betjening m. m.

§ 28.

Den Hovedgaardseierne hidtil paahvilende Forpligtelse til at holde Sprøite bortfalder fra 1ste Januar 1865, hvorefter der inden samme Tid bliver i enhver Kommune at anskaffe en eller flere Sprøiter med de fornødne Redskaber, forsaavidt Sogneforstanderskabet maatte ansee Saadant nødvendigt. Dog kan Amtsraadet, selv om Sogneforstanderskabet har fundet Anskaffelsen af en Sprøite nogetsteds unødvendig, anordne en saadan, naar Kommunens Udstrækning og Folkemængde, Bygningernes Mængde, Besskaffenhed og Beliggenhed samt deres Værdi m. m. tale derfor, især naar Anskaffelse af en saadan under lignende Omstændigheder er vedtaget andetsteds.

§ 29.

Enhver Kommunesprøite med de til samme hørende Brandredskaber stilles med Hensyn til deres Anskaffelse, Vedligeholdelse, Betjening og Afhentelse under offentlig Tilsyn, hvilket bliver nærmere at ordne af Amtsraadet, efter Overveielse med vedkommende Sogneforstanderskaber og Politimestere, ved Regulativer, som indsendes til Justitsministeriets Approbation.

§ 30.

Har en Kommune undladt inden Udløbet af den dertil givne Frist at anskaffe nogen Sprøite eller andet Brandredskab, eller at afhjælpe Mangler, som derved ere blevne udsatte, er Politimesteren bemyndiget til paa Kommunens Bekostning at anskaffe det Manglende eller at lade de udsatte Mangler afhjælpe. Omkostningerne kunne i fornødent Fald forskudsviis afholdes af Amtsrepartitionssonden.

Er Skaden foranlediget ved noget Brandredskabs Afhentelse udenfor Kommunen, blive Omkostningerne ved sammes Istandsættelse ligesuldt at afholde af den Kommune, som det tilhører.